

O ŠÍPKOVÉ RŮŽENCE

Bylo nebylo, v jednom království si král a královna moc přáli dět'átko. Každá služebná měla dětiček alespoň pět, ale král s královnou ani jedno. Bylo to smutné království, ale jednoho dne se konečně dočkali. Narodila se jim holčička, kterou pojmenovali Růženka, po růžích, které královna měla ráda. Konaly se velké křtiny, král pozval hosty z celého království a také sudičky. Pro velké starosti s přípravami však na jednu sudičku zapomněl. Sjeli se všichni vzácní hosté, princezny i princové a také sudičky. Všichni obdivovali malou princezničku, přáli jí všechno nejlepší. Když přišla ke kolébce první sudička, předpověděla jí krásu a štěstí. Druhá sudička jí předpověděla lásku a věrnost. Ale co se stalo? Do dveří vtrhla třetí, rozzlobená sudička, kterou král zapomněl pozvat a zamířila rovnou ke kolébce. Předpověděla Růžence, že v den jejich sedmnáctých narozenin se píchne o trn a usne na věky i s celým královstvím. Ale v tom přišla ke kolébce poslední sudička. Sice kletbu nezlomila, ale předpověděla jí, že po sto letech ji najde krásný princ, který ji vysvobodí z hroznivé kletby. Celé království bylo zase smutné. Král nechal okamžitě všechny růže v královské zahradě posekat. Růženka rostla do plné krásy, jak jí sudičky předpověděly, už se jí blížily sedmnácté narozeniny a král s královnou se čím dál tím víc o ni báli. A nastal den, kdy měla Růženka sedmnácté narozeniny. Král s královnou ji zamkli do věže, aby ji ochránili před kletbou. Ale Růženka si stejně našla cestu ven z věže a zamířila rovnou k babičce. Babička právě zalévala růže. Růženka nevěděla, co jsou to růže a tak je chtěla poznat. Babička jeden kvítek utrhla a podala Růžence. Růženka vzala od babičky růži a chtěla si přivonět. A co se stalo? V tom se Růženka píchla o růžový trn. Kletba se naplnila, Růženka usnula i s celým královstvím. Spala dlouhých sto let. Po sto letech přijel do královského města mladý princ, a protože byl po dlouhé cestě unavený, zamířil do místního hostince požádat o nocleh. Ptal se v hostinci hostinského, co je to tam za šípkou horu. Hostinský mu vykládal, že je to bývalé královské sídlo, kde se před sto lety slavily narozeniny princezny Růženky a vyplnila se kletba, kterou jedna sudička předpověděla. Protože král zapomněl pozvat jednu ze sudiček a ta se rozzlobila a předpověděla Růžence smutnou budoucnost. Předpověděla, že až bude mít sedmnácté narozeniny, píchne s o trn a usne na sto let. A tak se i stalo. Už tu bylo mnoho princů, ale žádnému se nepodařilo, prosekat se trním do zámku. Princ se rozhodl, že to příští den zkusí. Nabrousil si meč a vydal se k zámku. Sekal a sekal, až se prosekal k zámecké bráně. Otevřel ji a procházel zámkem. Všichni stáli v sloup a spali. Princ se velmi divil. Až přišel do nejvyšší věže, kde uviděl hroznou sudičku se spící princeznou. Hned jak vstoupil do věže, sudička na něj použila mizící kouzlo. Princ nastavil svůj meč, kouzlo se od něj odrazilo a letělo přímo na zlou sudičku. Sudička zmizela, princ přistoupil ke křeslu, kde spala princezna a políbil ji. Hned jak ji princ políbil, princezna se probudila a sní i celý zámek. Celé město se radovalo, král s královnou vystrojili velkou svatbu a princ s princeznou žili šťastně až do smrti.